

ΕΤΟΣ 54ον

18 Ιουνίου 2006

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 25 (2768)

Η ΜΙΜΗΣΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ

«ίδού ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἠκολουθήσαμεν σοι»

Τὴν πρώτη Κυριακὴ μετὰ τὴν Πεντηκοστή οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας θέσπισαν νὰ ἐπιτελεῖται ἡ μνήμη ὄλων τῶν ἁγίων: προφητῶν, ἀποστόλων, μαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν, ὁσίων καὶ δικαίων. Καί αὐτό διότι οἱ Ἅγιοι Πάντες ἀποτελοῦν τὴν ἔμπρακτε μαρτυρία τῆς παρουσίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας. Μὲ τὴν ἑορτὴ αὐτὴ τιμᾶται καὶ τὸ πλῆθος τῶν πολλῶν ἀνώνυμων καὶ ἄγνωστων ἁγίων. Ἡ ἑορτὴ τῶν Ἁγίων Πάντων ἀποτελεῖ καὶ ἀφορμὴ γιὰ τὴν παρακίνηση τῶν πιστῶν σὲ μίμησίν τους.

Χριστιανικὴ ζωὴ καὶ ἀγιότητα

Ἡ χριστιανικὴ ζωὴ εἶναι ζωὴ ἀγιότητας. Καὶ ἡ μίμηση τῶν ἁγίων εἶναι μίμηση καὶ κοινωνία τῆς ἀγιότητάς τους. Ἅγιος ἀπὸ τῆ φύση του εἶναι μόνον ὁ Θεός. Ἅγιοι ὁμως γίνονται καὶ οἱ ἄνθρωποι, ὅταν μετέχουν στὴν ἀγιότητα τοῦ Θεοῦ μὲ τὴ χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Καὶ ἡ μετοχὴ τοῦ ἀνθρώπου στὴν ἀγιότητα τοῦ Θεοῦ φανερώνεται στὸν κόσμον μὲ τὴν ἠθικὴ προκοπὴ καὶ τελειότητά του.

Ἡ παρουσία τῶν ἁγίων εἶναι πολὺτιμη γιὰ ὅλη τὴν ἀνθρωπότητα. Ἡ κοινωνία τῶν πιστῶν μὲ τὸν Χριστὸ πραγματοποιεῖται στὴν Ἐκκλησία «πρεσβείαις τῶν ἁγίων». Οἱ ἅγιοι εἶναι οἱ ταπεινοὶ δοῦλοι τοῦ Θεοῦ· εἶναι τὰ μέλη τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, οἱ εἰκόνες του μέσα στὴν ἱστορία. Ὁ ἅγιος δὲν προβάλλει τὴν ἀτομικότητά του, ἀλλὰ τὴν ἀφανίζει γιὰ τὴ δόξα τοῦ Θεοῦ. Ὁ ἅγιος γίνεται ναὸς τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεὸς ἀναπαύεται στοὺς ἁγίους, ὅπως καὶ οἱ ἅγιοι στὸν Θεό. Οἱ ἅγιοι ἀντανακλοῦν τὴ δόξα τοῦ Θεοῦ στὸν κόσμον καὶ ὁ Θεὸς γίνεται «θαυμαστός ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ». Τὸ ἥθος τῶν ἁγίων εἶναι ἥθος τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας του. Ἡ ἀναφορὰ στὴν ἀρετὴ τῶν ἁγίων εἶναι ἀναφορὰ στὴν ἀρετὴ τοῦ Χριστοῦ. Βρίσκοντας στὸν ἕνα ἅγιο τὴ σοφία, στὸν ἄλλο τὴ δικαιοσύνη, στὸν ἄλλο τὴν ὁσιότητα, στὸν ἄλλο τὴν πραότητα κ.λπ., βρίσκουμε τὸν ἴδιο τὸν Χριστό. Ἔτσι

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. ι' 32-33, 37-38, ιθ' 27-30)

Οι Άγιοι Πάντες δεΐκτες πορείας

Εΐπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Πᾶς ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Ὅστις δ' ἂν ἀρνήσῃται με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτὸν καὶ ἐγὼ ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμέ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμέ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος. Καὶ ὅς οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μου ἄξιος. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπεν αὐτῷ· Ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἠκολουθήσαμεν σοι· τί ἄρα ἔσται ἡμῖν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι, ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ, ὅταν καθίσῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνον δόξης αὐτοῦ, καθίσεσθε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνους, κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ πᾶς ὃς ἀφήκεν οἰκίας, ἢ ἀδελφούς, ἢ ἀδελφάς, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἢ ἀγρούς, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου, ἑκατονταπλασίονα λήψεται, καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει. Πολλοὶ δὲ ἔσο-

ἢ μίμησός τους εἶναι μίμνηση τοῦ Χριστοῦ· εἶναι συμμόρφωση πρὸς τὴ ζωὴ του. Εἶναι «ὑδωρ ζῶν»· αὐτὸ ξεδιψᾷ τὸν ἄνθρωπο καὶ τοῦ προσφέρει ζωὴν.

Ἡ ἔννοια τῆς μιμήσεως

Ἡ μίμνηση τῶν ἁγίων δὲν ἔχει τὴν ἔννοια τῆς ἀντιγραφῆς ἀτομικῶν προτύπων, ἀλλὰ τῆς μετοχῆς στό ἀδιαίρετο σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Μίμνηση τῶν ἁγίων εἶναι ἡ προσέγγισή τους σέ πνευματικὸ ἐπίπεδο. Μὲ αὐτὴν ἀποβάλλει ὁ πιστὸς τὴ ζωὴ τῶν παθῶν καὶ τῆς ἀμαρτίας καὶ ὑποδέχεται τὴν ἀρετὴν. Ἡ ἐμπειρία αὐτὴ εἶναι ἰδιαίτερα σημαντικὴ γιὰ τὸν σύγχρονο ἄνθρωπο. Ἡ κρίση καὶ ἡ ταραχὴ τῆς ἐποχῆς μας δημιουργοῦν κάποια ἰδιάζουσα κατάσταση πού ἀπαιτεῖ αὐθεντικὰ στηρίγματα.

Ὁ ἄνθρωπος ζεῖ σήμερον ἐντονότερα τὸ πρόβλημα τῆς ἐλευθερίας. Αὐτὸ κάνει ἐπιτακτικότερη τὴν ἀναζήτηση τῆς ἀλήθειας, ἀλλὰ καὶ δυσχερέστερη τὴν ἀνεύρεσή της. Γι' αὐτὸ ἡ ἀναφορὰ στοὺς ἁγίους εἶναι ἰδιαίτερα ἐπίκαιρη καὶ πολὺτιμη. Ἀναφερόμενος ὁ πιστὸς στοὺς ἁγίους καὶ βαδίζοντας στὰ ἴχνη τους ἐξοικειώνεται μὲ τὴ διδασκαλίαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀποκτᾷ «ὁμότηταν» Χριστοῦ.

Ἡ κοινωνία τῶν ἁγίων

Ἡ παρουσία τῶν ἁγίων διατηρεῖ ζωντανὴ τὴν ἀλήθεια τῆς Ἐκκλησίας στὴν ἱστορία· κρατᾷ ἀνοικτοὺς τοὺς εὐρύτατους ὀρίζοντες πού προσφέρονται στὸν ἄνθρωπο. Μὲ τὴν κοινωνίαν τῶν ἁγίων καὶ τῆς Θεοτόκου πραγματοποιεῖται ἡ κοινωνία μὲ τὸν Χριστόν.

Οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἀνάγουν συχνὰ τίς πράξεις τῶν πιστῶν στοὺς

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπε ὁ Κύριος στοὺς μαθητὲς του· «Καθέναν πού θά μέ ὁμολογήσῃ ἔμπρός στοὺς ἀνθρώπους, θά τόν ὁμολογήσω καί ἐγώ ἔμπρός στόν Πατέρα μου τόν οὐράνιον. Ἐκεῖνος ὅμως πού θά μέ ἀρνηθῇ ἔμπρός στοὺς ἀνθρώπους, θά τόν ἀρνηθῶ καί ἐγώ ἔμπρός στόν Πατέρα μου τόν οὐράνιον. Ἐκεῖνος, πού ἀγαπᾷ πατέρα ἢ μητέρα περισσότερο ἀπό ἐμέ, δέν μοῦ εἶναι ἄξιος. Καί ἐκεῖνος, πού ἀγαπᾷ υἱόν ἢ θυγατέρα περισσότερο ἀπό ἐμέ, δέν μοῦ εἶναι ἄξιος. Καί ἐκεῖνος, πού δέν παίρνει τόν σταυρόν του καί δέν μέ ἀκολουθεῖ δέν μοῦ εἶναι ἄξιος». Τότε ἔλαβε τόν λόγον ὁ Πέτρος καί τοῦ εἶπε, «**Νᾶ ἐμεῖς πού ἀφήκαμε ὅλα καί σέ ἀκολουθήσαμε**· τί λοιπόν θά ἀπολαύσωμεν;». Ὁ δέ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε, «Ἀλήθεια σᾶς λέγω, ὅτι σεῖς, οἱ ὁποῖοι μέ ἀκολουθήσατε, ὅταν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θά καθήσῃ εἰς τόν θρόνον τῆς δόξης του εἰς τὴν Νέαν Δημιουργίαν, θά καθήσετε καί σεῖς σέ δώδεκα θρόνους, διὰ νά κρίνετε τὰς δώδεκα φυλάς τοῦ Ἰσραήλ. Καί καθένας πού ἀφῆκε σπῖτα ἢ ἀδελφούς ἢ ἀδελφές ἢ πατέρα ἢ μητέρα ἢ γυναῖκα ἢ παιδιά ἢ χωράφια διὰ τὸ ὄνομά μου, θά πάρῃ ἑκατὸ φορές περισσότερα καί θά κληρονομήσῃ ζωὴν αἰώνιον. Πολλοὶ δέ, οἱ ὁποῖοι εἶναι πρῶτοι, θά γίνουν τελευταῖοι, καί ἐκεῖνοι πού εἶναι τελευταῖοι, θά γίνουν πρῶτοι».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέηλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀληβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

ἀγίους τῆς Γραφῆς ἢ στόν ἴδιο τόν Χριστό. Ἀντίθετα τίς πράξεις τῶν ἀπίστων τίς ἀνάγουν στοὺς πονηροὺς ἢ στόν ἴδιο τόν διάβολο. Ἔτσι ὑποδηλώνεται ὅτι τελικὰ προσφέρονται στόν ἄνθρωπο δύο δυνατότητες: ἢ Ἡ σύνταξη μέ τόν Χριστό καί τοὺς ἀγίους του, πού συνεπάγεται ἀποστροφή ἀπό τόν διάβολο, ἢ σύνταξη μέ τόν διάβολο καί τοὺς ὀπαδοὺς του, πού συνεπάγεται ἀποστροφή ἀπό τόν Χριστό καί τοὺς ἀγίους.

Ἡ εἰκονογραφία καί οἱ βίοι τῶν ἁγίων σήμερα

Οἱ ἅγιοι ζοῦν στόν κόσμον γιὰ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ καί ὑποτάσσουν τὸ θέλημα τους στό θεῖο θέλημα. Γι' αὐτό καί ἡ ἐρμηνεῖα τῆς ζωῆς τους γίνεται μέ εἰκόνες πού ἐκφράζουν τὸ αἰώνιο καί ὑπερβατικό. Ἔτσι κατανοεῖται καί ἡ βαθύτερη αἰτία πού ἔφερε τὴ βυζαντινὴ εἰκονογραφία καί πάλι στό προσκόνιο. Ἐπειδὴ ὁ ἄνθρωπος μέσα στὴ σύγχυση τῆς ἐποχῆς μας βρῆκε αὐτὴν τὴν ἀλήθεια στὴ βυζαντινὴ ἀγιογραφία, τὴν ἐκτίμησε καί τὴν πλησίασε.

Ὁ ἴδιος λόγος ἰσχύει καί γιὰ τοὺς βίους τῶν ἁγίων. Ὅ,τι, δηλαδή, κάνει σύγχρονη τὴ βυζαντινὴ εἰκονογραφία, κάνει σύγχρονα καί τὰ συναξάρια. Καί εἶναι ἰδιαίτερα εὐχάριστο ὅτι τὰ κείμενα αὐτὰ ἄρχισαν καί πάλι νά προσελκύουν τὸ ἐνδιαφέρον τῶν πιστῶν καί νά παρακινοῦν στὴ μίμηση τῶν ἁγίων.

Ἄρχιμ. Γ. Χ.

18 Ίουνίου 2006: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΠΩΝ ΠΑΝΤΩΝ (Α΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ)
Λεοντίου τοῦ ἐξ Αἰγίνης, Ὑπατίου, Θεοδούλου, Αἰθερίου τῶν μαρτύρων († 70),
Λεοντίου ὀσίου τοῦ μυροβλήτου τοῦ Ἀργείου.
Ἦχος: πλ. δ΄ – Ἐωθινόν: Α΄ – Ἀπόστ.: Ἑβρ. ια΄ 33- ιβ΄ 2 – Εὐαγγ.: Μαθ. ι΄ 32-33,
37-38, ιθ΄ 27-30.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 25 Ίουνίου, Β΄ Ματθαίου.
Ἀπόστολος: Ρωμ. β΄ 10-16 – Εὐαγγέλιον: Μαθ. δ΄ 18-23.

ΤΟ ΝΕΟ ΘΕΟΛΟΓΙΚΟ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Ἡ Ἀποστολική Διακονία φέρει σέ γνώση τῶν εὐλαβῶν ἀναγνωστῶν τῆς «Φωνῆς Κυρίου», πῶς, μέ τῆ Χάρη τοῦ Θεοῦ, τό Θεολογικό φοιτητικό Οἰκοτροφεῖο τῆς μεταστεγάστηκε (ἀπό τήν περιοχή τοῦ Καρέα), καί ἤδη λειτουργεῖ, στό προσφάτως ἀνακαινισθέν ἰδιόκτητο κτίριό τῆς, πλησίον τοῦ ἱεροῦ Προσκυνηματος τῆς Ἁγ. Βαρβάρας, τοῦ ὁμωνύμου Δήμου Ἀττικῆς, τό ὁποῖο ἔχει πλέον τή δυνατότητα νά φιλοξενεῖ ἀκόμη περισσότερους φοιτητές (περί τοῦς 100). Τό κόστος, ὅμως, γιά τά ἐπιπλέον λειτουργικά ἐξοδα τοῦ νέου Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου, σέ συνδυασμό μέ τίς πρόσφατες δαπάνες γιά τήν ἀνακαίνιση τοῦ κτιρίου καί τοῦ ἱεροῦ Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ τῆς Ἁγ. Βαρβάρας, κατέστη δυσβάστακτο γιά τό ταμεῖο τοῦ ἱεραποστολικοῦ Ὄργανισμοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας. Γιά τό λόγο αὐτό, παρακαλοῦμε θερμά, ὅσοι ἐπιθυμοῦν νά συνδράμουν οἰκονομικά στά ἐξοδα λειτουργίας τοῦ νέου Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου νά ἀποστείλουν τή χρηματική τους ἐνίσχυση, ὅσο μικρή κι ἄν εἶναι, στή διεύθυνση: Ἀποστολική Διακονία, Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα, μέ τή σημείωση: γιά τό Θεολογικό Οἰκοτροφεῖο, ἢ νά τήν καταθέσουν στό λογαριασμό 146/546024-74 τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Τηλέφωνο ἐπικοινωνίας: 210.7272323.

89,5

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ ἄλλη φωνή στά FM Γιά τίς συχνότητες ἐκτός Ἀττικῆς πληροφορίες στό τηλέφωνο 210 - 7298.222

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Δήμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Φαναρίου κ. Ἀγαθάγγελος.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότις - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm